

Ομιλία ΟΗΕ

Πρωθυπουργός της Αλβανίας

Καθώς συναντιόμαστε σήμερα, αντιμετωπίζουμε ακόμη έναν χρόνο σύνθετων κρίσεων και συγκρούσεων – καθώς παρακολουθεί ένας βαθιά διχασμένος κόσμος.

Οι προοπτικές μας για έναν πιο ειρηνικό, δίκαιο και ισότιμο κόσμο είναι θολές σήμερα. Η εποχή μας είναι προκλητική.

Πριν από λίγες ημέρες, δεσμευτήκαμε στο Σύμφωνο του Μέλλοντος, ένα υγιές πλαίσιο με υψηλό επίπεδο φιλοδοξίας και εφικτά παραδοτέα. Έχουμε κάνει άλλες παρόμοιες σημαντικές δεσμεύσεις στο παρελθόν. Δεν τα κρατούσαμε πάντα. Ελπίζουμε να πληρώσουμε το τίμημα. Αυτή είναι μια ακόμη ευκαιρία μας, που παίρνουμε υπό πίεση, να κάνουμε τη διαφορά για ένα πιο ειρηνικό και ευημερούν μέλλον.

Η Αλβανία συμμετέχει ταπεινά σε αυτή τη συζήτηση μετά την ολοκλήρωση της αποστολής της, για πρώτη φορά, στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Η Αλβανία είχε στόχο να εκπροσωπήσει αυτήν την κοινότητα χωρών που υποστηρίζουν αυτές τις αξίες και αρχές που είναι αδιαπραγμάτευτες, και ελπίζουμε ειλικρινά να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες πολλών.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, χρειαζόμαστε ανεκτικότητα και εμπιστοσύνη και ένα απλωμένο χέρι φιλίας μεταξύ μας. Μην κάνετε κανένα λάθος. Με τον όρο ανοχή, δεν εννοώ εφησυχασμό.

Η ανοχή απαιτεί να υπερβούμε τις ζώνες άνεσής μας και όχι απλώς να «ανεχτούμε», αλλά να ανεχόμαστε με σεβασμό, ενεργητικότητα και ευγένεια, όχι απλώς αποδεχόμενοι άλλες απόψεις αλλά συνεχώς εμπλεκόμενοι με την πολυπλοκότητα όλων των δικών μας ιστοριών.

Η ανεκτικότητα για εμάς τους Αλβανούς δεν είναι απλώς η παθητική αναγνώριση και η απεχθής αποδοχή της διαφορετικότητας κάποιου.

Αυτή η μορφή ανεκτικότητας, η ανοχή που εξέφρασαν οι Μουσουλμάνοι και οι Χριστιανοί Αλβανοί κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο προς τους Εβραίους βάζοντας τη ζωή τους στη γραμμή ενάντια στο Κακό, απαιτεί το δικό της κομματικό πνεύμα.

Απαιτεί να εμπλακούμε με αυτόν που είναι διαφορετικός από εμάς, να αντιμετωπίζουμε τις διαφωνίες με σεβασμό και να συνεχίσουμε να χτίζουμε γέφυρες ώστε να μπορούμε να συνεχίσουμε να συζητάμε.

Αλλά απαιτεί επίσης να συνεχίσουμε να αμφισβητούμε τους εαυτούς μας, σκεπτόμενοι την πιθανότητα των δικών μας προκαταλήψεων και προκαταλήψεων, στοχαζόμενοι την αυθαιρεσία και τη μονομερή συμπεριφορά που αποδίδουμε στους άλλους και ανακρίνοντας συνεχώς τα δικά μας διπλά ηθικά πρότυπα.

Με αυτή την εμπιστοσύνη στην ανθρωπιά και τον ανθρωπισμό η Αλβανία έγινε ένα ασφαλές καταφύγιο για τους ανθρώπους που γλίτωσαν το θάνατο μετά την πτώση της Καμπούλ υπό τους Ταλιμπάν, οι οποίοι έγιναν δεκτοί και αποδεκτοί από τη χώρα μου.

Στο ίδιο πνεύμα, δώσαμε καταφύγιο σε αρκετές χιλιάδες Ιρανούς πρόσφυγες, των οποίων η ζωή κινδύνευε καθημερινά στο Camp Liberty στο Ιράκ, όπου δέχθηκαν επιδρομές και σκοτώθηκαν από δολοφόνους της Τεχεράνης.

Πληρώσαμε ακριβό τίμημα που ήμασταν οι οικοδεσπότες τους. Το ολοκληρωτικό καθεστώς της Τεχεράνης συμμετείχε σε μια μεγάλης κλίμακας κυβερνοεπίθεση στην Αλβανία, η οποία είχε στόχο να γονατίσει την κομητεία εξαφανίζοντας όλη την ψηφιακή μας υποδομή δημοσίων υπηρεσιών. Ήταν βάνασοι, αλλά απέτυχαν.

Δεν αμφιταλαντευτήκαμε και δεν θα αμφιταλαντευτούμε στη δέσμευσή μας να προστατεύσουμε αυτούς τους ανθρώπους στη χώρα μας για όσο χρόνο χρειαστεί. Η φιλοξενία μας ήταν και δεν σχετίζεται καθόλου με οποιαδήποτε πολιτική στάση εναντίον του Ιράν, αλλά μόνο με μια ανθρωπιστική πεποίθηση που είναι χαραγμένη στο πνεύμα μας ως έθνους.

Πρόσφατα απλώσαμε ένα χέρι βοήθειας στη γείτονα και ιδιαίτερη φίλη μας, την Ιταλία, σε μια προσπάθεια να απαλύνουμε τις δυσκολίες που τους έχει επιβαρύνει η γεωγραφία με ένα από τα πιο απαιτητικά φαινόμενα της εποχής μας: τη μετανάστευση.

Εν τω μεταξύ, αντί να μιλάμε απλώς, προσπαθήσαμε να δράσουμε, χωρίς να προσποιούμαστε ότι λύνουμε αυτό το τεράστιο μεταναστευτικό πρόβλημα στην Ευρώπη, αλλά από την άλλη, χωρίς απλώς να καθόμαστε και προσπαθώντας να οικοδομήσουμε και να προσθέσουμε κάτι εποικοδομητικό.

Αυτή η στάση αλληλεγγύης, συνεργασίας και σχέσεων καλής γειτονίας είναι το κλειδί της πολιτικής μας στην περιοχή μας, στα Δυτικά Βαλκάνια.

Στην περιοχή μας, μετά από περισσότερο από ένα τέταρτο αιώνα, οι βαθιές πληγές που άφησε η βίαιη αποσύνθεση της πρώην Γιουγκοσλαβίας πρέπει ακόμη να επουλωθούν, αλλά είδαμε επίσης την οικοδόμηση της ειρήνης,

που αντικατοπτρίζεται πάνω απ' όλα από το όραμα, την απaráμιλλη σοφία, και το θάρρος που οδήγησε στη δημιουργία της Ε.Ε.

Όλοι εμείς στα Δυτικά Βαλκάνια προσπαθήσαμε για πάνω από μια δεκαετία να βρεθούμε μαζί και να συναντηθούμε για να μιλήσουμε για τις προκλήσεις μας και να σχεδιάσουμε το μέλλον μας.

Η Αλβανία πιστεύει ακράδαντα ότι πρέπει να βλέπουμε το παρελθόν με τα μάτια του μέλλοντος και όχι να κοιτάμε το μέλλον με τα μάτια του παρελθόντος.

Σήμερα, οι λαοί των Βαλκανίων έχουν μια στιγμή ιστορικής ευκαιρίας σε ένα πλαίσιο ιστορικού κινδύνου στην ευρύτερη Ευρώπη, δηλαδή της ρωσικής επίθεσης κατά της Ουκρανίας.

Θα έλεγα ότι τα Δυτικά Βαλκάνια βρίσκονται σε πολύ καλύτερη θέση σήμερα από ό,τι πριν, αλλά πρέπει να εργαστούμε ακούραστα μεταξύ μας στην περιοχή και, κυρίως, με τους εταίρους μας, για να κάνουμε την επιστροφή στο παρελθόν όχι απλώς αδύνατη, αλλά απλώς αδιανόητη .

Σε αυτό το πλαίσιο, η αδελφική μας Δημοκρατία του Κοσσυφοπεδίου είναι μια μη αναστρέψιμη πραγματικότητα ως κράτος μεταξύ των έξι χωρών των Δυτικών Βαλκανίων, με σαφή ευρωπαϊκή προοπτική και αδιαμφισβήτητη πίστη στη μεγάλη δημοκρατική κοινότητα των εθνών.

Τυχόν τεχνητοί παραλληλισμοί μεταξύ του Κοσσυφοπεδίου και των κατεχόμενων περιοχών της Ουκρανίας έχουν σκοπό να αποσπάσουν την προσοχή και να μπερδέψουν οποιονδήποτε είναι δυνατόν κάτω από αυτή τη στέγη και τη διεθνή κοινή γνώμη, αλλά δεν μπορούν ποτέ να καταφέρουν να αμβλύνουν την αλήθεια, η οποία είναι: Το Κοσσυφοπέδιο είναι πλέον εγγενές μέρος της διεθνούς πραγματικότητας, επίδοξο μέλος της ευρωατλαντικής κοινότητας και δεν πρέπει να είναι όμηρος από κανέναν με ψευδείς αξιώσεις και δικαιολογίες, αρχίζοντας από την ομάδα των κρατών μελών της ΕΕ που δεν αναγνωρίζουν ακόμη τη θέση που δικαιούται το Κοσσυφοπέδιο σε κάθε διεθνή οργανισμό.

Υπάρχει ακόμη πόλεμος σε ευρωπαϊκό έδαφος!

Στον τρίτο χρόνο του απρόκλητου και αδικαιολόγητου επιθετικού πολέμου της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας, αισθανόμαστε υποχρεωμένοι να ανανεώσουμε την έκκλησή μας προς τη Ρωσία να σταματήσει αυτόν τον πόλεμο.

Αυτός είναι ένας πόλεμος που ούτε η Ουκρανία ούτε η κοινότητά μας των ομοϊδεατών εθνών επέλεξαν, μια καταστροφή που επινοήθηκε από την απόφαση μιας χώρας και, πράγματι, ενός παραληρημένου ονειροπόλου παλιού αυτοκρατορικού παρελθόντος.

Η επιβράβευση ενός επιτιθέμενου που προσαρτά τα εδάφη μιας κυρίαρχης χώρας αφοπλίζοντας το θύμα της επίθεσης δεν φέρνει ειρήνη, αλλά ανοίγει το δρόμο για περισσότερο πόλεμο.

Όλοι όσοι επιδιώκουν την ειρήνη σταματώντας την Ουκρανία αντί να σταματήσουν την επιθετικότητα της νεοϊμπεριαλιστικής Ρωσίας κάνουν λάθος και θα πρέπει να γνωρίζουν μια πολύ απλή αλήθεια: Μια ειρήνη που νικά την Ουκρανία θα έφερνε μόνο περαιτέρω επιθετικότητα και θα μετέτρεπε τον κόσμο μας σε έναν που κυβερνάται από ισχύ. Δεν είναι σωστό.

Ναι, επιδιώκουμε επίσης την ειρήνη και θέλουμε να επιτευχθεί ειρήνη μεταξύ της Ουκρανίας και της Ρωσίας το συντομότερο δυνατό. Και φυσικά, θα υποστηρίζαμε κάθε ειρηνευτική προσπάθεια και μορφή που θα συμπεριλάμβανε τη Ρωσία γύρω από το τραπέζι.

Αλλά επιδιώκουμε μια δίκαιη ειρήνη που βασίζεται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το διεθνές δίκαιο και τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών. Μια ειρήνη που δεν μπορεί να υπονομεύσει την Ουκρανία και τα δικαιώματά της.

Νωρίτερα φέτος στα Τίρανα, φιλοξενήσαμε τη δεύτερη σύνοδο κορυφής μεταξύ Ουκρανίας και Νοτιοανατολικής Ευρώπης και καλωσορίσαμε τον Πρόεδρο Ζελένσκι, έναν ηγέτη μιας αντίστασης που δεν είναι απλώς αντίσταση στη βάνουση επίθεση κατά της πατρίδας τους, αλλά ταυτόχρονα και αντίσταση για την ίδια την ύπαρξη της δημοκρατίας και ενός δίκαιου, βασισμένου σε κανόνες κόσμου.

Η Αλβανία θα συνεχίσει να στέκεται στο πλευρό της Ουκρανίας και να τη στηρίζει για όσο χρειαστεί και όσο θα επιτευχθεί μια διαρκής, δίκαιη ειρήνη.

Υπάρχει επίσης πόλεμος στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Η Αλβανία παραμένει σταθερή στη θέση της ότι δεν υπάρχει θέση για τη Χαμάς και τους ομοίους της στον κόσμο που θέλουμε να ζήσουμε, καθώς αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του παλαιστινιακού λαού να έχει τη δική του ασφαλή θέση σε αυτόν τον κόσμο και το δικαίωμά του να γεννήσει και να μεγαλώσει τα παιδιά του στη δική του πολιτεία.

Η εγγύηση μιας τέτοιας βασικής προϋπόθεσης για εκατομμύρια Παλαιστίνιους είναι πολύ πιο εύκολο να ειπωθεί παρά να γίνει, όπως είναι πολύ πιο εύκολο να ειπωθεί παρά να γίνει για τον εβραϊκό λαό να ζει στη γη του χωρίς κανείς να αμφισβητεί το δικαίωμά του να υπάρχει.

Πρέπει να αποκαταστήσουμε την ηθική μας πυξίδα στη Μέση Ανατολή, ναι, αλλά δεν υπάρχει ηθική πυξίδα που να μπορεί να σχετικοποιήσει και,

Θεός φυλάξει, να ομαλοποιήσει τον τρόπο και μια τρομοκρατική οργάνωση όπως η Χαμάς ως μέρος της ειρήνης που όλοι θέλουμε μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστίνης.

Κάτι τέτοιο θα ήταν σαν να σχετικοποιούμε τη μάστιγα του αντισημιτισμού και να αποδεχόμαστε τη συνύπαρξη με μια νέα μοχθηρή μορφή ναζισμού, που είναι ό,τι χειρότερο θα μπορούσε να έχει συμβεί τόσα χρόνια στον ίδιο τον παλαιστινιακό λαό.

Ωστόσο, δεν είναι πολύ δύσκολο να δηλώσουμε δυνατά, ότι τόση βία και καταστροφή δεν μπορεί να είναι η μακροπρόθεσμη λύση τόσο για το Ισραήλ όσο και για την Παλαιστίνη.

Επιβεβαιώνουμε την εθνική μας υποστήριξη για μια δίκαιη και συνολική επίλυση της ισραηλινό-παλαιστινιακής σύγκρουσης, με βάση τη λύση των δύο κρατών.

Η Αλβανία υποστηρίζει τις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας που σχετίζονται με αυτή τη σύγκρουση, μέσω διαλόγου και διαπραγματεύσεων που οδηγούν σε μια ανεξάρτητη λύση του κράτους, ζώντας σε ειρήνη και καλή γειτονία. Ένα λειτουργικό κράτος της Παλαιστίνης και ένα ασφαλές κράτος του Ισραήλ, το οποίο, αντί να γίνεται διάλεξη από μακριά, θα πρέπει να υποστηριχθεί, χωρίς «μεν, αλλά», στον αγώνα του κατά της τρομοκρατίας, ενώ ακόμη περισσότεροι από εκατό αθώοι κρατούνται όμηροι σε κολασμένες τρύπες κάτω από το πρόσωπο της γης από τους σφαγείς της 7ης Οκτωβρίου πέρυσι.

Το κράτος δικαίου βρίσκεται στο επίκεντρο ενός από τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης της Ατζέντας 2030, στόχος που παίζει το ρόλο του ενεργοποιητή και του επιταχυντή όλων των άλλων Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης.

Η σημασία της έγκειται στην υπόσχεση για την επίτευξη περιεκτικών, δίκαιων και ειρηνικών κοινωνιών. Χωρίς ισχυρούς θεσμούς, πρόσβαση στη δικαιοσύνη και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η πρόοδος σε άλλους στόχους όπως ο τερματισμός της φτώχειας, η διασφάλιση της επισιτιστικής ασφάλειας και η προώθηση της υγείας και της ευημερίας θα είναι περιορισμένη.

Η Αλβανία είναι ζωντανή απόδειξη του ριζικού μετασχηματισμού των πρακτικών καλής διακυβέρνησης και νοοτροπίας. Οι δημόσιες υπηρεσίες μας είναι πλέον πάνω από 95% χωρίς χαρτί, και η ψηφιοποίηση της πρόσβασης και των υπηρεσιών έχει περιορίσει τη διαφθορά, την παρατυπία και τη δυσπιστία στους θεσμούς.

Με την άνευ προηγουμένου μεταρρύθμιση της δικαιοσύνης, η Αλβανία έχει επενδύσει τεράστια τα τελευταία χρόνια στην επίτευξη του SDG 16 ως κρίσιμο εργαλείο για την επίτευξη ενός βιώσιμου μέλλοντος, για κοινωνική πρόοδο, οικονομική ευημερία, περιβαλλοντική βιωσιμότητα και δικαιοσύνη.

Αλλά ο αγώνας για δίκαιους θεσμούς και χρηστή διακυβέρνηση δεν μπορεί να κερδηθεί μέσα σε ένα χρόνο, μέσω μιας μεταρρύθμισης ή κατά τη διάρκεια μιας δεκαετίας. Αντίθετα, είναι μια διαρκής προσπάθεια μεταμόρφωσης στο εσωτερικό σε μια γενιά, από το υψηλότερο επίπεδο χάραξης πολιτικής στις πιο αποτελεσματικές πρακτικές παροχής πρόσβασης στους πολίτες σε όλα τα επίπεδα και τις θέσεις της κυβέρνησης.

Δεσμευόμαστε να παίξουμε τον ρόλο μας και να συνεργαστούμε με τη διεθνή κοινότητα για να διασφαλίσουμε την επιτυχή υλοποίηση της ατζέντας μας για την Αλβανία 2030.

Βασιζόμενοι στη συνεχιζόμενη εργασία κατά την προηγούμενη θητεία μας ως μη μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας, θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε με χώρες ομοϊδεάτες για τη βελτίωση της διακυβέρνησης και της θεσμικής αποτελεσματικότητας των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και της πολυμέρειας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ως μέλος του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η Αλβανία είναι προσηλωμένη στις οικουμενικές αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας, σε έναν κόσμο όπου κάθε άνθρωπος μπορεί να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του και να ζει με αξιοπρέπεια και σεβασμό.

Μια αγαπημένη κόρη των Αλβανών, η Αγία Μητέρα Τερέζα, είπε κάποτε: «Μόνη μου δεν μπορώ να αλλάξω τον κόσμο, αλλά μπορώ να ρίξω μια πέτρα στα νερά για να δημιουργήσω πολλούς κυματισμούς».

Κανένα καλύτερο ρητό δεν μπορεί να αντικατοπτρίζει τη σημερινή ανάγκη να εργαστούμε μαζί σε αυτό που είναι ξεκάθαρα η ουσία της πολυμερούς προσέγγισης.

Σας ευχαριστώ.